

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 228. szám

2011. december

Karácsony fényeiből még mindig meríthetünk

Sokan talán azt gondolják, a karácsonyi fények nem adnak többet, mint egy fárasztóan és költségesen hosszúra nyújtott káprázatot. Mikor elkezdjük az ünnepi előkészületeket, már akkor ott van bennünk a januári úr, ami az ünnepi fények és illatok elmúltával szakad ránk. Modern korunkban is a legmeghittebbnek számító ünnephez korábban nem nagyon ismert fájdalmas elemek társulnak, mint a témérdek hulladék és az ünnepi lázban igénybe vett hitelek törlesztése. De jó ez így? Valóban úgy kell megélni ezt az ünnepet, hogy az kimerítsen? Nem inkább az örömnél, a feltöltöttségnek, az új erőnek, a lendületnek és a megerősödött "szeretet tartalékunknak" kellene hátra maradni? Sokkal inkább meríteni kell karácsonyból, mint belefulladás. De hogyan?

A karácsony szerepvesztésének a magyarázata nem más, mint hogy mi, akik azt átéljük és előkészítjük, nehezen tudunk ennek a különleges ünnepnek a lényegére összpontosítani. Mondjuk, hogy a karácsony a szeretet ünnepe, de ez nem pontos meghatározás. Máskor mondjuk, hogy a karácsony lényege a béke és a meghitt pillanatok, de ez is tévedés, mert ezek a gyönyörű szavak csak a természetes együtt járói az ünnepnek, mint ajándékon a csomagoló papír. A lényeg ezek alatt rejlik. Miből fakadnak hát az ünnepi fények? Milyen reményt

vetít elő? Mit érdemes reménykedő szívvel keresni és megragadni?

Karácsony lényegét a legpontosabban egy beszélni még éppen csak megtanult gyermektől hallottam ekképpen: "A karácsony az Úr Jézus születésnapja." És ez így is van. Néha ez a gondolat elködösödik valami misztikus megfoghatatlansággá. Jézus születéséről, a karácsonykor ünnepelt eseményről röviden és tömören csak ennyit ír János evangéliuma: "...saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt." Ez az egyik legéletszerűbb megfogalmazás, amit a Biblia leír a karácsonyról. Életszerűbb, és a tapasztalatunkhoz közelebb áll, mint a betlehemi jászol bája, az arany-tömjénmirha, napkeleti bölcsek hódolata, pásztorok éneke, angyali kórus drámai előadása. Régen és ma egyaránt azt gondolták sokan, hogy: "csak Jézust ne emlegessék!" Nem is emlegetik, és nélküle a karácsony olyan, mint a díszcsomagolás ajándék nélkül. Gyenge a hitünk, ezért hagy úrt maga után bennünk a karácsony. Ha többet szeretnénk, erősödjünk meg, bátorodjunk fel a hitre!

Persze nem csak Jézust utasították el akkor és ott az övéi, hanem minket is. Szinte a legtöbb ember tapasztalata az, hogy őket sem fogadják el mások. Szomorú, de néha nem csak a járóelők, idegenek tudnak elutasítók lenni, hanem a mieink is. Felsőhajtunk, "a munkatársaink, barátaink, rokonaik is lehetnének kedvesebbek...." És bizony a személyes kapcsolatok területén van mit előkészíteni karácsonykor. Karácsony kiváló indok arra, hogy a szeretetünket ezernyi módon fejezzük ki. Csak rajtunk

múlik, hogy a környezetünk megkapja-e a neki járó szeretetet és örömet ezen az ünnepen. Nem végeztük el az ünnepi feladatunk azzal, hogy egy-két pénztárnál a szokottnál többet költöttünk. Szükség van időre is, többre, mint amit a szeretteinkre szoktunk fordítani. Lepjük meg a mieinket magunkkal, figyelmünkkel, szeretetünkkel! Karácsony kiváló indok arra is, hogy a hitünknek alapot keressünk, és figyelmes szívvel jelenjünk meg ünnepi istentiszteleteken. Ha megértjük, hogy a karácsony lelki vonatkozásban nem kötelezettség, hanem ajándék, ha a templomokat nem azért látogatjuk, mert így illik, ha nem kevesebbet tűzünk ki célnak, mint keresni a létező Mindenhatót, akkor meríthetünk karácsonyból. Felfedezzük, hogy karácsony fényeinek létezik egy természetfeletti forrása, és Isten békessége betölti a szívünket.

Katona Béla

Fel nagy öröme!

Fel nagy öröme! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisdéd Szűznek ölen.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjjet elüzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

Gárdonyi Géza

Karácsonyi öröm

A fenti címet leírva eszembe jutott egy régi ének: „Öröm, öröm, óh, drága kedves hír, melyet hirdetnek angyalok...”. Az Úr Jézus földre jött öröm mindazok számára, akik szeretik, várják Őt.

Mennyi készülődés előzi meg ezt a nagyon kedves ünnepet! Jól tesszük, ha elsősorban a szívünket készítjük fel az égi Gyermekek fogadására. Csak így lesz örömmel teljes, áldott ünnepünk.

Felmerül bennem (is) egy kérdés: hogyan tudnék én örömet szerezni másoknak? Mikor a gyermekeim kisebbek voltak, láttam, hogy várakozó szívvel, csillogó szemmel lesték az ajándékot, melyet az „angyalka” hoz.

Mostanában nehezebb időket élünk. Szeretetre éhes az egész emberiség. Ezt a szeretet utáni vágyat csak az Úr Jézus tudja betölteni szívünkben.

Örömet szerzünk másoknak, ha elmondjuk, hogy az Úr Jézus mindenkit szeret, és kész arra, hogy megbocsássa bűneinket. Ettől nagyobb áldást és örömet senki nem tud adni.

Arra, hogy másoknak örömet szerezzünk, a mindennapi életben is van alkalmunk. Ahogy a jó Isten elénk tárja a lehetőséget. Jól tesszük, ha ebben a kérdésben is az Urat kérdezzük meg: Kinek tudnánk örömet szerezni? Ezáltal meggazdagodhatnánk az örömszerzés csodálatos érzésével.

Más módon is lehet örülni. Lehet, hogy vannak, akik súlyos terheket, nehézségeket hordoznak. A szívük mélyén ott van az Úrtól kapott békesség, öröm. Csak így tudják hordozni azt, amit a jó Isten megenged életükben.

Bárcsak melegednének az emberi szívek karácsonykor is, és máskor is! Ez csak a Jézustól kapott szeretettel lehetséges. Megint egy ének sorai jutottak eszembe: „mert aki boldogít mást, boldog csak az lehet.”

Kérjünk a jó Istentől ilyen lelkületet! Így lesz örömmel, békességgel teljes az ünneplésünk!

Halász Sándorné

A nagy házalakítás

Az elmúlt időszakban két hálaadó ünnepélyen is részt vehettem: a kispesti és az erzsébeti gyülekezetben. Jó volt hallani, hogy a gyerekek milyen kis dologért is hálát adnak. Éppen ezért nem hallgathatom el azt sem, hogy én miért vagyok hálás, hiszen nem kis dologért adhatok hálát. Isten, a testvéreken keresztül, hatalmas segítségemre volt az elmúlt időszakban. A Bibliában is azt olvashatjuk: „Mindennért hálát adjatok”. Szeretném megosztani a mi, vagyis én és a családom, hálaadó okát. Biztos ismerős a TV-ből „A nagy házalakítás” című műsorsorozat, ami az önzetlen segítségről szól. Az idén velünk is megtörtént. Régóta tervezgettük, hogy a házunk lapos tetejét lecseréljük egy új nyeregtetőre, ami a későbbiekben tetőtérre alakítható. Januárban elkezdtek a papírmunkát, legelőször engedélyezési tervet kellett készíttetni. A tervező, akit megkértünk, rugalmasan és a mi óhajunk szerint elkészítette a tervet és beadta a hivatalos helyre. A március eleji beadástól „már” június közepére sikerült engedélyeztetni a tervet. Márciusban el is kezdtük a tényleges előkészületeket. Ezúton szeretnék a lelki és testi testvérek, a szomszédok és kollégák segítőkészségéről bizonyosságot tenni. A kivitelezés előkészületeiben is nagy segítségemre voltak ötletekkel, tanácsokkal, módosításokkal és természetesen az anyagvásárlásban is: mire eljutottunk az üzletig, több délutánt és estét is rám szántak szabadidejükből. Június 18-án elkezdtek bontani a régi tetőt. A Jó Istennek köszönhetően a munkaerőt nem nagyon kellett toborozni, inkább beosztani, hogy mindenkire sor kerüljön, nehogy kimaradjon a „jóból”. Minden alkalomra elegendő segítség jött – például egyik nap fáradtan álltam a tetőn, amikor felkiabált az egyik szomszédom: „Reggel én is jövök!” – és tényleg jött! Vasbetonszerelésre egy másik szomszéd jelentkezett, a harmadik pedig leste, mit is tudna segíteni, amikor már fogytán volt az energia. Egyik szombat reggel csöngettek - egy testvér jött: „Nem tudtam aludni, az éjjel az jutott az eszembe...” Előrukkolt egy jó ötlettel, ami sokat könnyített a munkánkon és nem mellesleg a pénztárcánk is kevésbé lett könnyű.

Úgy érzem, a bontás napján sínre került az építkezés és végig zöld jelzést kaptunk az Úrtól. Nehéz lenne összeírni, hányan is voltak segíteni összesen. A korosztály? Tinédzsertől a dédnagypapáig! Volt nap, hogy 6-7 segítség volt, akik hétköznap saját munkahelyük, vagy éppen a pihenés helyett forróságban, szakadó esőben a mi tetőnkön dolgoztak. Ahogy végig gondoltam az eseményeket, végigvettem, milyen nehéz munkát végeztek a testvérek velem együtt, eszembe jutott ez az igever: „A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk. Ezért tehát, míg időnk van, tegyünk jót mindenkivel, leginkább pedig azokkal, akik testvéreink a hitben” (Gal 6:9-10). Hálás vagyok azért, hogy Isten igei tanításain keresztül elültette a testvérek szívében a segíteni akarást. Köszönöm neki azt, hogy jó és szerető testvérekké nevelt minket és teljes természetességgel tudunk segíteni egymásnak. Voltak napok, amikor három segítségünk volt, de a cserepezésnél minden kézre szükség volt, így 12-en jöttek. Volt, aki 3-4 órát segített, de hiányzott volna az indulásnál. Ahogy az autó sem megy üzemanyag nélkül, nekünk is kellett rendszeresen tankolni, energiát pótolni. Feleségem és lányom gondoskodott a táplálékról. Jó érzés volt számukra, hogy amilyen szeretettel készítették, olyan jóízűen fogyasztották a testvérek.

A segítő kezeknek köszönhetően július 27-re cseréppel borított háztetőnk volt. Ezután már nem fenyegetett minket a beázás veszélye, így nem volt szükség a rohanásra, saját tempóban folytathattuk a munkálatokat. Köszönjük mindenkinek, aki fizikai erővel vagy tanáccsal, vagy csupán érdeklődéssel segített. Érzem, hogy volt és van imaháttér, ami nem kézzelfogható, de ÉREZHETŐ!

Az utómunkák javát fiammal fejeztük be, de jöttek a kollégák, szomszédok is. A nyarunk így telt. Csoportos nyaralás volt, vagy inkább csapatépítő tréning. Az biztos, hogy volt szolárium - 38 fok árnyékban... vajon mennyi lehetett a napon? -, szauna - hőség és pára - és a fürdés sem maradt ki - igaz, nem a Balatonban fürdőruhában, hanem ruhástól és esővízben. Volt evezési gyakorlat a Tiszán! Ja, mégsem, hanem a fődémen összegyűlt esővízben. Jó volt, hogy mindenben a pozitív dolgot láttuk, és nevetve beszéltünk arról is, amikor este 10

után a lányom átszól, hogy ő már fürdött és nincs igénye a pizsamában zuhanyzásra (az ő szobája ázott be leginkább). Ebben mi a pozitív dolog? Sem bútorban, sem másban nem okozott kárt a víz! Így történt hát „A nagy házalakítás”.

Október 26-án a Fővárosi Építésfelügyelet-től ellenőrzést kaptunk. Az Úr ismét segített, a kétszemélyes felügyeletet Ő irányította. Megértőek, segítőkészek voltak, jó tanácsokkal is elláttak. A kivitelezéssel maximálisan meg voltak elégedve, csak egy kis papírmunkát kellett pótolni.

Úgy érzem, hogy a testvéri segítséggel bizonyosságot tettünk a szomszédok, ismerősök előtt a szervezettséggel, a jókedvvel és a pontos munkával. Megdicsérték, hogy jó szakemberek dolgoztak. Persze! Mindenki szakember valamilyen szakmában. Valaki a kezével, valaki a fejével és valaki a hangjával szakember. Mielőtt a fizikai munkának nekiláttunk, tele voltam aggódással, izgalommal, sok nyitott kérdéssel. Most már tudom, felesleges volt. Egy régi kedves énekem jutott eszembe:

„Ne aggodalmaskodjál, nézz Istenedre fel, Ő felruház és táplál, rád gondot Ő visel.”

Máté András

ŐSZ-IDŐ imacsoport

Mi már sok szép TAVASZ-t megéltünk. Rügyfakadást, mely arra emlékeztet, amikor elindultunk KRISZTUS-t követni. Gyermekünk döntésére, bemelegítésére. Az együtt szolgáló évekre. Örömmel végzett munkára, amit a pesterzsébeti gyülekezetben végeztünk.

A NYÁR a vetés és aratás ideje, szorgos munkára serkent. Tapasztaljuk, Isten megáldja kezünk munkáját.

ŐSZ a gyümölcsstermés, betakarítás, számvetés időszaka.

Mi is ŐSZ-IDŐ-be értünk. Ezt nem csak életkorunk, hanem fehér hajunk is igazolja. Számunkra az ŐSZ nem a lehangolódás ideje, hanem a hálaadásé. Azokért, amit átéltünk...

„Mindeddig segítségül volt nekünk az Úr!”

Szeretjük a TÉL csendjét. A hóval borított fehér téli tájat, mely lelkünk tisztaságára int

Jó egymás imája által épülni, beszélgetni Isten igéjéről, a tanításról.

Gyülekezetünk legidősebb csoportja vagyunk. 65-től 93 éves korig együtt imádkozunk.

Készülünk Istenünk elé...

ŐSZ-IDŐ-ben – adventi csendben.

Gyarmati Imréné

VISZ hírek

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR - békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Jer. 29.11

Az én Istenem hatalmas és többet szán nekem mit gondolnám. Ez fogalmazódott meg bennem mikor végig gondoltam a nyáron történeteket. Nem csak nehézségek és feladatok voltak a nyáron, hanem áldások tömegével találkoztam. Dicsérem Istent a reményteljes jövőmért, mert reménykedem, hogy lesz még több szabadtéri szolgálat. Reménykedem, hogy sok fiatal hívhatunk meg a gyermekek közötti szolgálatra. Reménykedem, hogy valamit vissza kapok az ellopott dolgokból. Reménykedem, hogy a nyáron hirdetett ige új éltetek forrása lehet.

Vége van a nyárnak de sok élmény maradt belőle íme pár:

Sokat szoktam gondolkodni, hogyan osszam be időmet a tanév napjaiban. Több hétvégét veszek el, osztok be szolgálatra ebben az időszakban. A nyár tervezése idején is sok imatémát adott az idő beosztás. A családom tagjai hol kivel lesznek, amikor nekem itt vagy ott van dolgom. Sajnos több megkeresésre nemet kellett mondanom. Idén nyáron Isten kipótló kegyelmét tapasztalhattam meg más helyeken. Szolgálati területemen egy lelkes fiatal csapat kereset meg, hogy 5 napos klubot szeretnének tartani. Örültem a megkeresésnek, de nem tudtam csak néhány biztató sort küldeni nekik. A nyár végén kaptam meg beszámolójukat a sikeres szabadtéri programról. Istennek hála hű-

ségükért és a megtapasztalt áldásokért.

Tatai Csillag-ponton vehettem rész, ahol megpróbált az Úr. Több napos ott létünk alatt fél napunk volt célunk elérésére. A többi napon annyira esett az eső, hogy mi is bemenekültünk egy fedett helyre. (A kiállító terület eredetileg a szabad ég alatt volt.) Célunk az volt, hogy sok-sok fiatalnak felhívjuk a figyelmét szolgálatra, amit velünk végezhetnek. Az utolsó napon csomagolni indultam vissza a sátramba, mikor észrevettem, hogy felvágták és elvitték több mindent. A fellépő hiányokat Istenre bíztam és megláthattam ott van igazán jó helyen ez a gondom is.

Megtanultam, hogy a fiatalok figyelmét fel kell hívnunk a gyermekek közötti szolgálatra. Most készítjük azt az új programot, amivel az ország keresztény ifjúsági találkozóit vesszük sorra. Szeretnénk minél több fiatalt hívni a nyári misszionárius képzésre.

Augusztus közepén kapcsolódhattam be a Balaton parti gyermek programba a második napon. Az első napról sok beszámolót hallottam, kevés jó hírrel. Ez volt az első eset, hogy tanítás közben nem a kezemben voltak a képek, hanem a falra vetítve. Pár óra múlva a megérkezés után már ott álltam egy imaháznai gyermek előtt. Remek alkalom alakult ki ezen az estén és a következő kettőn is. Munkatársakkal együtt szolgálni a sok fáradozás ellenére felüdítő volt.

Őszi tervek, programok, teendők:

Elindult újra a budapesti tanítói műhely program. További részletek a honlapon találhatóak. (www.visz.org)

Októberbe indul Ráckeve Gyermekek Hatékony Tanítása tanfolyam. 12 hallgató jelentkezett a képzésre. Izgalommal és örömmel várom a tanfolyam napjait.

Új anyagok jelenetek meg az idei őszre. Mózes életének teljes feldolgozása két sorozatban, ami idén digitalizált formában is beszerezhető. Változót a szöveggönyv és a kiegészítő anyag is bővebb lett.

Novemberi hónap újra imádkozhatunk a gyermekek közötti szolgálatért az egész világon. Szívesen viszem az ima témáinkat személyesen el önökhöz/ hozzátok. Kérem jelezék/jelezzétek ha igény van erre.

Köszönöm a támogató imádságokat.

Szeretettel: Pistainé Kelemen Éva

Négy gyertya: hit, remény, szeretet és öröm

Advent böjtje és koszorúja

Katolikus hagyomány szerint advent első vasárnapjától karácsonyig tilos a mulatság: az elmúlt századokban fényfüzerek és vásárlás helyett böjttel és bűnbánattal készülődtek. Az evangélikusoknál 1839-től alakult ki a négy gyertya hagyománya.

Az advent a katolikusoknál a böjt ideje is. Valamikor tilalmas volt az adventi időben mulatságot rendezni: bár ebben érezhető egy kis ellentmondás, hiszen a Megváltó eljövetele végül is örömteljes esemény is lehetne, de hát az adventi időszak a bűnbánat is – márpedig hogyan lehetne vidáman bűnbánatot gyakorolni... Tilos volt régebben ebben az időszakban az ünnepélyes házasságkötés is, de ezt az 1661-ben megtartott nagyszombati zsinat úgy enyhítette, hogy ha azt a püspök engedélyezi, akkor lehet.

Csak szerdán és pénteken

Az étkezésre előírt böjt csak a hús- és a tejtermékekre vonatkozott, és a Habsburg Birodalom területén – XIV. Kelemen pápa 1774-es rendeletének értelmében, ami egészen 1918-ig volt érvényben – csak a szerdai, a pénteki és a szombati napra vonatkozott. A böjti hagyomány a XX. század közepén veszett el, vagy legalábbis alábbhagyott: 1956-ig azonban már csak a december 24-i szigorú böjt élt.

Fontos jelképe a böjti időszaknak az adventi, gyertyás koszorú. Egy német evangélikus lelkész, Johann H. Wichern 1839-ben a gyülekezet imatermében a falakat fenyőgallyakkal díszítette, és egy szekérkerékre 23 gyertyát tett, és napról napra eggyel többet gyújtott meg: ez az adventi koszorú őse. A katolikusok ezt a szokást száz évvel később vették át.

Hit, remény, szeretet és öröm

A koszorút leginkább fenyőágából készítik és négy – a hitet, a reményt, a szeretet és az örömet szimbolizáló – gyertyát helyeznek rá: három lilát és egy rózsaszínt, és minden vasárnap eggyel több gyertyát gyújtanak meg a koszorún. Más értelmezés szerint a négy gyertya

jelenti Ádámot és Évát, akiknek Isten először ígérte meg a megváltást, a zsidókat, akiknek Isten a Megváltó születését ígérte, Keresztelő Szent Jánost, aki Jézus eljövételét hirdette és Szűz Máriát, aki megszülte Jézust.

A XX. század elejétől szokás adventi naptárat is készíteni. Ez a hagyomány is német eredetű: egy kisfiú, akit Gerhardnak hívtak, már nagyon türelmetlenül várta a karácsonyt, pontosabban a karácsonyi ajándékokat. Az édesanyja, nyugtalan gyereket csillapítandó, egy kartont felosztott huszonnégy részre, és mindegyik részre egy-egy csokidarabot függesztett, Gerhard pedig minden este megehetett egy-egy darabka csokoládét. A felnőtt Gerhard ebből üzletet csinált: huszonnégy kisablakba csokoládét vagy cukrot helyezett el, amit az ablakok kinyitása után vehettek ki a gyerekek – és ezt persze pénzért árulta.

(mindennapi.hu)

A kis csillag története

Hol volt, hol nem, volt egyszer egy kicsi csillag. Nagyon fázott, és így gondolkodott magában: „Talán sikerül fölmelegednem, ha a Földön megtalálom a karácsonyi örömet.”

Felkerekedett és elindult a Földre. Mivel nagyon kicsi volt, jól be tudott kukucskálni a házak ablakain. Kíváncsi volt rá, hogyan ünneplik a karácsonyt. Ahogy a város egyik utcáján végigsuhant, föltűnt neki egy káprázatosan kivilágított palota. A kis csillag megörült: „Ebben a házban biztosan megtalálom a karácsonyi örömet!” Gyorsan arrafelé vette az útját.

Nem volt nehéz beleskelődni a kastély hatalmas ablakán. Odabenn minden ünnepi díszben ragyogott. Az asztalt drága ezüstkészlettel terítették meg, fenséges lakoma illatozott a tálakon. A kis csillag szája tátva maradt a csodálattól. A főúri család az asztal köré gyűlt, de alig néztek egymásra. Minden rideg volt és barátságtalan. Senki nem szólt egyetlen szívélyes szót sem a másikhöz. Mikor a kis csillag megpillantotta a halomnyi ajándékot a karácsonyfa alatt, szeme káprázott a sok aranypapírtól. De a szíve körül mégis hideg lett, valósággal beleborzongott, inkább gyorsan továbbröppent on-

nan. Az út végén egy kis házikóhoz érkezett. „Hátha itt megtalálom a karácsonyi örömet” – gondolta.

Ahogy bekukkantott az ablakon, itt is meglátta a földízített karácsonyfát. A gyerekek egy játékon veszekedtek, édesanyjuk a konyhában fáradtan, kimerülten készítette a vacsorát. Éppen lisztes kezét törölte meg a kötényébe. Az apuka a műhelyben be akart fejezni még valamit. Aggodalmas arccal hajolt munkája fölé, mert nem tudta, hogyan fogja kifizetni a legközelebbi számlákat. A kis csillag szíve itt sem melegedett föl. Szomorúan, didegve indult újra útnak. Talál-e vajon olyan házat, amelyben ott lakik a karácsonyi öröm?

Óvatosan kukkantott be a következő ablakon. De beleborzadt abba, amit látott. Gonosz veszekedés hangja szűrődött ki az ablakon.

Egy férfi és egy nő otromba szavakat vágtak egymás fejéhez. A gyermekek rémülten bújtak össze az egyik sarokban. „Nem, itt sem fogok karácsonyi örömet találni” – gondolta dideregve a kis csillag.

„Még egy próbát teszek” – határozta el magában, miközben ide-oda röppent a házak fölött. Végül egy szerény kis házikót választott magának. Kíváncsi volt, hogy ilyen szegény kunyhóban vajon mit talál. Óvatosan nézett be az ablakon. Odabenn egy kis parázs pislákol a tűzhelyben. Az egyetlen karácsonyi dísz egy apró jászol volt, előtte egy szál gyertya égett. Idős asszony ült az asztalnál, és a levesét kanalazta. „Anyóka, te olyan elégedettnek látszol, mesélnél nekem valamit a karácsonyi örömről?” – kérdezte a kis csillag. Aztán leült az anyókéval szemben az asztalhoz, és miközben figyelt, máris melegedni kezdett a szíve. „Megtaláltam volna a karácsonyi örömet?” – lelkendezett magában. „Látod a kisgyermeket a jászolban? Ő Jézus, az én karácsonyi örömem” – mondta az idős asszony. „A szívembe fogadtam, velem van jó és rossz napokban, éjjel-nappal. Egész életemben velem marad, ezért mindennap karácsonyi örömem van!”

Amikor az anyóka ezeket a szavakat mondta, a kis csillag szívét igazi melegség járta át. Most már tudta, hogy megtalálta azt, amit eddig keresett!

Esther Lieberknecht (Lydia 2005/2.)

A Szenteste üzenete

Már csak néhány nap, s ismét beköszönt Karácsony szent ünnepe. Az elmúlt hetek, gondolom sokunknak lázas készülődésben teltek. Aprólékos körültekintéssel beszereztük ajándékainkat, amivel szeretteinket lepjük majd meg. Papírra vetettük az ünnepi étrendünket, majd az okozott gondot, hogy hol szerezzük be legolcsóbban a hozzávalókat.

A mindennapos munkahelyi gondok, netán túlórázás mellett, a sorban állás kellemetlenségei sem kíméltek bennünket. De mindez elhalványul, amikor kigyúlnak majd a fények. Ünneplőben, meghitten és kissé megilletődve vesszük körbe a fát. Gyertyát gyújtunk, csilagszórók ontják káprázatos fényüket.

Felcsendül a dal:

"Mennyből az angyal, eljött hozzátok ...
... lássátok, lássátok.."

És mi meghatódva, meglepetten nézünk a semmibe. Szemeink a könnytől csillognak, s mi azzal birkózunk, hogyan kendőzzük el azokat. De a könnyek megtalálják szabadulásuk útját, mert a bennünk lévő lélek ontja őket. A könnycsepp jelkép csupán, amely lehet a bánat, az öröm, de lehet egyszerűen a felemelkedettség érzése is.

Ebben a pillanatban emeljük fel szívünket! Gondoljunk eltávozott s a mellettünk álló szeretteinkre! Így fogadjuk Isten ajándékát, amiből mindenki egyformán részesülhet. Ez az ajándék nem más, mint a szeretet. Hisz a szeretet senkit és semmit nem zár ki, hanem mindent és mindenkit összefog. A valódi szeretet ad, s nem elvesz, Isteni terv alapján születik és harmóniához vezet!

Mindannyiunk számára legyen ez a Szenteste üzenete! Éljük bár magányosan, vagy szerető családi körben, egyformán feltölthetjük testünk tempomát harmóniát hozó Isteni szeretettel! Tanítása figyelmeztet bennünket, hogy minden esténk Szenteste kell, hogy legyen!

Áldott Karácsonyt mindenkinek!

Kedves Ünnepváró Ismerőseim!

Szeretettel meghívunk **december 11-én du. 5-kor** Pestszentimrére a **Kreatív Ünnepre!**

A kezdeményezés célja Istent a művészet oldaláról megközelíteni. Az első alkalom címe aktuálisan: Isten és az ünnep. Az est folyamán a magukat a különböző művészeti ágakban képviseltető hívő emberek mutatják be önállóan vagy többen együtt, hogy mit jelent nekik személyesen Isten és az ajándék kapcsolata.

Előadók és alkotók: Batári Gábor (vers), Bódi Kati (grafika), Csóvári Pál (tuba), Demeter Áron (zongora), Demeter Judit (ének), Fekete Livia (installáció), Háló Gyula (igehirdetés, vers), Kiss Virág (animáció), Kovács Alida (fotó), Kovács Géza (vers), Lengyel Orsolya (festmény), M. Karácsonyi Violetta (zsoltárinstalláció), Mórocz Márk (performance), Tóth Sámuel (zongora), Szólláth Gábor (műtárgy), Takács Éva (ének)

Vendégünk: Pannonhalmi Zsuzsa keramikusművész

Helyszín: Baptista Imaház és Közösségi Otthon, **Budapest, XVIII. ker., Nemes u. 28.**

Ha már most ismered az alkotókat, előadókat, már most lájkolhatsz minket a facebook-on!

Várunk szeretettel, reményeink szerint egy áldott és kreatív alkalomban lehet részünk!

Üdvözlettel, Máté Daniella

FAKANÁL

Egybensült fokhagymás ponty karácsonyra

Hozzávalók: 1 db kb. 3 kg-os ponty; 2 fej [fokhagyma](#); evőkanál piros[paprika](#); 2 evőkanál só; 3 dl étolaj; 1 dl víz

Elkészítés: A megtisztított hal fejét-farkát levágjuk /a keserűfogát eltávolítjuk/, kívül-belül besózzuk. Az egyik oldalát a gerincéig beirdaljuk. A fokhagymát megtisztítjuk, összetörjük, a pirospaprikával összekeverjük, majd a vágatokba töltjük. Egy tepsibe beleöntjük az olajat és a vizet, erre rátesszük a halat, és kb. 35-40 perc alatt szép pirosra sütjük, közben néhányszor az olajos lével meglocsolgatjuk. Sós vízben főtt burgonya és ecetes uborka illik hozzá.

Csongrádi töltött pulykamell birsalmás párolt káposztával

Hozzávalók (4 személyre): pulykamell filé 60 dkg, darált hús 40 dkg, füstölt sonka 5 dkg, ecetes cseresznye paprika 5 dkg, tojás 2 db, őrölt paprika 2 dkg, vörshagyma 5 dkg, fokhagyma 2 gerezd, só csipetnyi, bors csipetnyi, zsír,

Köret: Birsalma 10 dkg, káposzta 50 dkg, só csipetnyi, cukor 1 dkg, ecet 1 kanálnyi, köménymag csipetnyi, burgonyás rétes 8 szelet;

Elkészítés módja: A pulykamell filéket felszeleteljük, kiklopfoljuk és befűszerezzük. A füstölt sonkát, a cseresznye paprikákat apró darabokra vágjuk, hozzáadjuk a darált húst, a tojást, a vörshagymát, fokhagymát, sót, borsot, pirospaprikákat - összekeverjük. Betöltjük a pulykamellekbe és felgöngyöljük. Összekötözzük, és sütőben megsütjük. A zsírjából szaftot készítünk.

Felszeleteljük, tálra helyezzük. Birsalmás párolt káposztával és burgonyás rétesrel tálaljuk.

Egy kis derű ...

A vendég mondja a pincérnek fizetés közben:

- Azt az egy szelet halat olyan drágán számította, mintha egy egész halat rendeltem volna!

- Nálunk ez így szokás, uram.

- Még szerencse, hogy nem marhaszeletet rendeltem!

Japánok egymás között:

- Mi van a kezemben?

- Hifi-torony.

- No, igen, de mennyi?

- Mi szükséges ahhoz, hogy valaki nagyvadra vadásson? - kérdezik a híres vadásztól.

- Három fontos dolog. Éles szem, nyugodt kéz és erős hang.

- Erős hang?...

- Igen, hogy meghallják, ha egy fa tetejéről segítségért kiabálok...

Egy vadász meséli:

- Egy alkalommal az erdőben készültem letelepedni egy datolyafa árnyékában, amikor mögöttem megjelent egy oroszlán. Egyre közelebb jött, már a nyakamon éreztem a leheletét.

- És mit csináltál?

- Mit, mit? Felhajtottam a galléromat.

- Álljon meg! Nem látja, hogy ki van írva: Idegeneknek tilos feljönni a színpadra!

- De látom, csak valahogy kezdtem nagyon rosszul érezni magam az üres nézőtéren egyedül!

Prima Primissima díjasok

November 25-én a Szépművészeti Múzeumban rendezett gálaest keretében adták át a Prima Primissima Díj fiatal zenei tehetségeket elismerő junior-kategóriájának elismeréseit. A díjazottak között szerepelt az **In Medias Brass rézfúvós kvintett**, mely együttes Kresz Richárd (trombita), Nagy Antal Endre (trombita), Benyus János (kürt), Stürzenbaum Róbert (harsona), és gyülekezetünk tagja **ifj. Bazsinka József (tuba)**.

December 2-án a magyar szellemi élet, a művészet, a tudomány és a sport tizenkét jeles képviselője vehetett át Prima Primissima Díjat a Művészetek Palotájában.

Tudomány kategória díját **Kroó Norbert** akadémikus, fizikus, kutatóprofesszor – a Kispesti Baptista Gyülekezet tagja kapta.

Gratulálunk, és Isten áldását kívánjuk testvéreink életére!

Eseménynaptár

December

04. 10.00 **Úrvacsorai Istentisztelet**

05. 17.00 Sakkszakkör

07. 18.00 Elöljárósági megbeszélés

11. 15.00 **Angol nyelvű Istentisztelet**

18. 15.00 Szépkorúak Karácsonya

25. **Karácsony**

26. 10.00 **Gyermekek Karácsonya**

28. 18.00 Előszilveszter

31. 17.00. Ó évi Istentisztelet

Január

01. 10.00 **Úrvacsorai Istentisztelet**

Állandó alkalmaink

Istentisztelet: vasárnap 10 és 18 órakor

Bibliaóra: csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúság bibliaóra:
pénteken 18,00 és vasárnap 9 órától

Kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/:
vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: csütörtök 19,30, vasárnap 18,30 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Katona Béla**

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04